خبر

العبادی در پی تشکیل جلسه پارلمان عراق

پیچیده‌شدن بحران بغداد

● بحران سیاسی در عراق هر روز رنگ جدیدی به خود می‌گیرد و این در حالی است که مقامات ارشد این کشور در تلاش هستند تا هرچه سریع‌تر راه‌حلی برای این بحران سیاسی بیابند. طبق گزارش‌ها، جلسه پارلمان برای تعیین هیأت‌رئیسه جدید در حالی برگزار شد که پیش‌بینی می‌شود دادگاه فدرال عراق نیز جلسه‌ای را برای صدور دستوری پیرامون اعلام قانونی‌بودن یا نبودن جلسه پارلمان عراق و اقدام برخی از نمایندگان در برکنارکردن رئیس پارلمان این کشور برگزار کند. به گزارش ایسنا، پس از درخواست نمایندگان متحصن برای برگزاری جلسه‌ای ویژه برای انتخاب هیأت‌رئیسه جدید، پارلمان عراق وارد رقابت و دودستگی جدیدی می‌شود.یک عضو«جریان صدر» مصاحبه با روزنامه «الاخبار» لبنان گفت: اطلاعات حکایت از آن دارد که «مقتدی صدر» که یکشنبه از بیروت وارد بغداد شد، با تعدادی از مسئولان و مقامات سیاسی و در رأس آنها با «حیدر العبادی»، نخست‌وزیر عراق دیدار خواهد کرد و مذاکرات او بر آخرین تحولات سیاسی و تحصن نمایندگان متمرکز خواهد بود. هم‌زمان نشستی با حضور هیأتی از نمایندگان متحصن با شیخ «عبدالمهدی الکربلایی»، نماینده «آیت‌الله سیدعلی سیستانی» مرجع عالی‌قدر شیعیان عراق در کربلا برگزار شد. به گفته الکربلایی، آیت‌الله سیستانی فقط به آخرین تحولات سیاسی و دیدگاه‌های نمایندگان متحصن گوش داد، اما هیچ‌گونه نظری دراین‌باره مطرح نکرد و این مسئله‌ای است که «اسکندر وتوت»، یکی از نمایندگان تحصن‌کننده نیز بر آن تأکید کرد. اما «فردوس العوادی» نماینده زن تحصن‌کرده از ائتلاف «هم‌پیمانی ملی» عنوان کرد که الکربلایی به این هیأت اعلام کرد مرجعیت شیعه از تحصن نمایندگان در داخل پارلمان استقبال می‌کند.این در حالی است که منابع پارلمانی در مصاحبه با روزنامه «الحیاه» گفتند تماس‌ها و دیدارهای فشرده‌ای در محافل داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی صورت گرفت که به این توافق انجامید که سلیم جبوری در منصب خود بماند و به او فرصتی برای جلسه پارلمانی با حضور تمامی نمایندگان داده شود. این منابع افزودند این توافق همچنین شامل این می‌شود که حیدر العبادی دولت جدید را در روزهای آتی به پارلمان معرفی و «فؤاد معصوم» رئیس‌جمهور را به نشستی برای اعمال آخرین اصلاحات دعوت کند.

ورود وزیر دفاع آمریکا به بغداد

در سایه بحران سیاسی در عراق و تأکید آمریکا بر اعزام نیروهای بیشتر به عراق و سوریه برای جنگ علیه داعش، «اشتون کارتر»، وزیر دفاع آمریکا وارد بغداد شد. او قرار است در این دیدار با مسئولان و مقامات سیاسی و امنیتی عراق دیدار کند. بحران سیاسی شکل‌گرفته در عراق و جنگ علیه داعش در رأس موضوعاتی خواهد بود که کارتر در دیدار با مقامات عراق به بررسی آن خواهد پرداخت.

تشدید درگیری‌ها

آتش‌بس سوریه را به خطر انداخت

● در پی تشدید درگیری‌ها در «حلب» و تهدید اپوزیسیون مسلح به حمله گسترده به نیروهای دولت دمشق، غرب سوریه شاهد درگیری‌های بیشتر میان مخالفان و نیروهای دولتی است. به گزارش دویچه‌وله، شورشیان سوری حملات سنگینی را به نیروهای دولتی در غرب این کشور آغاز کردند. آنان با صدور بیانیه‌ای ضمن متهم‌کردن نیروهای دولتی به نقض آتش‌بس، از آمادگی برای حمله گسترده به این نیروها خبر دادند. در این بیانیه آمده است: «پس از افزایش نقض آتش‌بس از سوی نیروهای «بشار اسد»، ما در واکنش، نبرد گسترده علیه این نیروها را اعلام می‌کنیم».این بیانیه که ۱۰ گروه مسلح مخالف رژیم آن را امضا کرده‌اند، همچون پایانی برای آتش‌بسی تلقی می‌شود که هفت هفته کم‌وبیش دوام آورده است. برخی گروه‌های اسلامی همچون «جیش‌الاسلام» و «احرار شام»، ازجمله امضاکنندگان این بیانیه‌اند. این دو گروه، به‌ویژه در اطراف حلب نیروهای قابل اعتنایی دارند. رهبر جیش‌الاسلام، «محمد علوش» است که در مذاکرات صلح ژنو با دولت، ریاست «کمیته عالی مذاکره‌کننده» را بر عهده دارد. او روز یکشنبه در توییتر خود خطاب به هوادارانش نوشت: «به رژیم اعتماد نکنید و منتظر احسان و مرحمت آن نباشید. به نیروهای آن در همه‌جا حمله کنید». در پی بیانیه مخالفان، خبرها در نخستین ساعات روز دوشنبه از تشدید درگیری‌ها در غرب سوریه، ازجمله در استان «لاذقیه» و استان «حما» حکایت دارند و مخالفان از موفقیت‌های خود خبر می‌دهند. این در حالی است که مذاکرات غیرمستقیم ژنو وارد هفته‌ای سرنوشت‌ساز می‌شود و مشخص نیست این مذاکرات ادامه خواهد یافت یا اینکه به بن‌بست خواهد رسید. مخالفان سوری علت این وضع را مواضع و ناتوانی «استفان دی میستورا»، نماینده سازمان ملل در قانع‌کردن دو طرف مذاکرات برای ورود به یک گفت‌وگوی مهم درباره آغاز مرحله انتقالی و تشکیل هیأت حاکم در سوریه می‌دانند. اطلاعات به‌دست‌آمده از منابع غربی حکایت از این دارد که رایزنی‌هایی موازی نشست ژنو بین دیپلمات‌های آمریکایی و روسی در شهر سوئیس درباره توافق بر سر اصول حل سیاسی بحران سوریه در میان انعطاف‌پذیری آمریکا نسبت به سرنوشت بشار اسد و نقش او در مرحله انتقالی و مراحل بعد در جریان است.

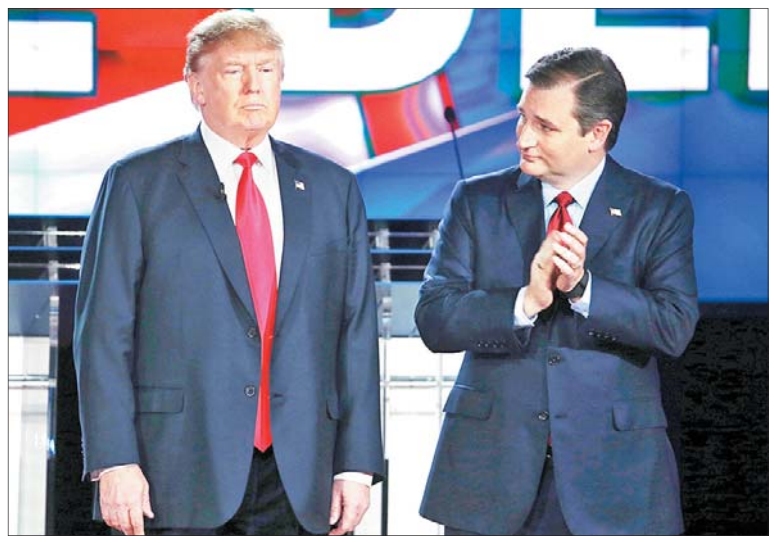

عکس‌ها: AP

انتخابات درون‌حزبی آمریکا به ایستگاه نیویورک رسید

روز پرهیاهوی نیویورکی‌ها

ایالات متحده شاید کشور جزیره‌ها باشد، اما نیویورک، قلب اقتصادی و فرهنگی آن، بدون‌شک تک‌افتاده‌ترین جزیره آن است. برای اثبات این ادعا نیز نیازی نیست در اعماق تاریخ و فرهنگ آمریکایی نفوذ کنیم. تنها کافی است نگاهی به کارزار انتخاباتی نامزدهای رنگارنگ ریاست‌جمهوری اخیر بیندازیم که اگر در هر ایالت دیگری، بر محور ارزش‌ها و رؤیای آمریکایی می‌چرخند، در نیویورک، این سرنوشت‌سازترین ایستگاه انتخاباتی که البته با نظر به قوانین دست‌وپاگیر ایالتی، بخش بزرگی از رأی‌دهندگان مستقل را معاف کرده، گریزی از نقب‌زدن به ارزش‌های نیویورکی ندارند؛ ارزش‌هایی که شاید نحوه تعریف آنان همواره یکی از بارزترین نقاط افتراق بین دو حزب عمده ایالات متحده بوده است، اما این روزها بسیار زودتر از آنکه باید در رقابت‌های مقدماتی درون‌حزبی، به متر و معیار مقبولیت رقبای هم‌حزبی بدل شده است.

شاهد این مدعا نیز اوضاع نابسامان جبهه جمهوری‌خواهان است که با نظر به نتایج نظرسنجی‌های عمومی و پیشتازی بلامنازع «دونالد ترامپ» بیش از هر زمان دیگری بر این امر صحه می‌گذارد. شهروندان نیویورکی، یا بهتر است بگوییم حامیان نیویورکی و ثبت‌شده دو حزب اصلی آمریکا، امروز در حالی نامزد خود را انتخاب می‌کنند که از مدت‌ها پیش انتظار می‌رفت ترامپ، این میلیاردر ۷۲ساله متولد نیویورک، برنده رقابت‌ها باشد.

اما آنچه پیش‌بینی نشده بود، فاصله‌گیری روزافزون ترامپ از رقبای خود بود که درحال‌حاضر و بنا بر نتایج آخرین نظرسنجی‌ها، ۵۴ درصد از آرای جمهوری‌خواهان این ایالت را از آن خود خواهد کرد. این در حالی است که «تد کروز»، نفر دوم فهرست جمهوری‌خواهان و «جان کیسیک»، فرماندار کم‌شانس اما همچنان کنارنکشیده «اوهایو»، هرکدام با محبوبیتی ۲۱ و ۱۹ درصدی، احتمالا سهمی بسیار اندک از مجموع ۹۵ رأی وکالتی را به دست خواهند آورد.

دراین‌میان، احتمالا این تد کروز خواهد بود که خود را بزرگ‌ترین بازنده میدان نیویورک خواهد دید؛ به‌خصوص حالا که به‌عینه شاهد آن است در حساس‌ترین پیچ انتخاباتی و درست هنگامی که موفقیت‌های پرحرف‌وحدیث او در «کلرادو» و «وایومینگ» جانی تازه به کارزار انتخاباتی‌اش بخشیده، ارزش‌های نیویورکی، ترکیبی که خود برای اولین‌بار در توصیف مواضع فاشیستی، اما از منظر رهبران جمهوری‌خواه، لیبرالیستی ترامپ به کار برد، به پاشنه آشیل او بدل شده است؛ شبحی که حتی در ضیافت سالانه کمیته ایالتی جمهوری‌خواهان نیز او را رها نکرد. اگر از معترضان نیویورکی حاضر در بیرون سالن و تعریف متفاوت آنان از ارزش‌های نیویورکی بگذریم، کافی است استقبال سرد حاضران از سخنرانی سناتور تگزاسی را در برابر شور و هیجان ناشی از نطق ترامپ قرار دهیم تا دریابیم کروز حتی در نسخه جمهوری‌خواهانه ارزش‌های نیویورکی نیز که در نبود مطالبات سوسیال‌دموکرات، از منظر امثال ترامپ به تعهد کاری نیروهای پلیس، آتش‌نشان‌ها، کارکنان حمل‌ونقل عمومی و البته ایستادگی آن از پس بزرگ‌ترین حمله تروریستی قرن اخیر محدود می‌شود، جایی ندارد. بنابراین، شاید جای تعجبی نباشد که ترامپ در سایه اطمینان از پیروزی در زادگاهش، بیش از آنکه در پی تهییج رأی‌دهندگان باشد، تهدید رهبران حزبی را در دستور کار قرار داده است. او در حالی روز یکشنبه برای چندمین‌بار مدعی دست‌کاری در سازوکار انتخاباتی جمهوری‌خواهان شده و هشدار داده در صورت ادامه روند کنونی، رهبران حزبی احتمالا در کنگره ماه جولای با سیل عظیمی از هواداران به‌شدت خشمگین او روبه‌رو خواهند شد که به نظر می‌رسد نامزد پیشتاز جمهوری‌خواهان اکنون درصدد است در سایه عدم کسب آرای وکالتی حداقلی برای تثبیت نامزدی خود در انتخابات نهایی ماه نوامبر، خود را قربانی تبانی رهبران حزبی علیه آرای مردمی ترسیم کند.

نمایندگان جمهوری‌خواه مختارند تا در صورت ناکامی تمامی نامزدها در کسب حداقل نیمی از آرای وکالتی در کنگره ماه جولای، با تجدید روند رأی‌گیری، این‌بار آزادانه به هرکدام از نامزدهای موردنظر خود رأی دهند؛ چشم‌اندازی که نه‌تنها ترامپ و هواداران میلیونی او را نسبت به کسب نامزدی نهایی جمهوری‌خواهان دچار تردید و اضطراب کرده، بلکه به نامزدهای کم‌شانس و البته جریان اصلی حزب همچون کیسیک نیز این امید را داده تا با باقی‌ماندن در کوران رقابت‌ها، در دقیقه ۹۰ برگه را به‌نفع خود برگردانند.

پیشتازی هیلاری کلینتون در نظرسنجی‌ها

با انتشار نتیجه نظرسنجی‌های اخیر ایالت نیویورک که نشان می‌دهد «هیلاری کلینتون»، وزیر خارجه پیشین آمریکا، فقط با اختلاف شش درصد از «برنی سندرز»، سناتور ایالت «ورمونت»، پیشی گرفته، رقابت درون‌حزبی دموکرات‌ها در انتخابات امروز نیویورک سخت‌تر و حساس‌تر شد. نتیجه انتخابات درون‌حزبی ایالت نیویورک هم برای سندرز و هم برای کلینتون اهمیت زیادی دارد. سندرز که خود اهل «بروکلین» است، می‌خواهد با پیروزی در این انتخابات، ضربه‌ای به رقیب خود بزند و کلینتون هم بر آن است که با پیروزی در ایالتی که پیش‌تر او را به مجلس سنا فرستاد، حرکت خود در مدار موفقیت را پیش ببرد. هر دو به دنبال آرای سیاه‌پوستان هستند و کلینتون برای پیروزی در این انتخابات به حضور گسترده آفریقایی-آمریکایی‌تبارها نیاز دارد و سندرز هم به دنبال آن است که حمایت برخی از آنها را جلب کند.

برنی سندرز در سخنرانی خود برای هوادارانش که براساس گزارش‌ها حدود ۲۹هزار نفر بوده‌اند، بار دیگر بحث حمایت ثروتمندان از هیلاری کلینتون و فساد مالی او را پیش کشید و گفت: «وقتی ثروتمندان میلیون‌ها دلار برای حمایت از هیلاری کلینتون به کمپین او اهدا می‌کنند، او نمی‌تواند با چهره‌ای جدی و مصمم به آمریکایی‌ها بگوید شما در مقابل منافع پول‌های درشت می‌ایستید». سناتور ورمونت همچنین به هوادارانش گفت وزیر خارجه سابق باید سخنرانی خیلی خوبی برای بانک «گلدمن‌ساکس» ترتیب دهد، چراکه برای سخنرانی از آنها بیش از ۲۰۰هزار دلار دریافت کرده است.

از آن‌سو کلینتون هم مادرانی که فرزندانشان با اسلحه کشته شده‌اند را به کلیسایی در «مانت ورنون» برد و از تلاش‌هایش برای کنترل اسلحه در آمریکا گفت. این مادران سیاه‌پوست که به «مادران جنبش» معروفند، هم‌زمان با حضور کلینتون در نیویورک، کمپین‌هایی در حمایت از او آغاز کردند. او روز خود را در «استیتن آیلند»، سنگر جمهوری‌خواهان، به پایان و نقش سندرز در بازسازی مراقبت‌های درمانی در دهه ۹۰ را زیر سؤال برد. سندرز روز خود را در کلیسای هارلم آغاز و تأکید کرد جنبش «زندگی سیاهان اهمیت دارد» به او نشان داد جامعه سیاه‌پوستان وقتی مورد هدف پلیس قرار می‌گیرند، چه حسی دارند. دو طرف اواخر یکشنبه برای مدتی کوتاه نیویورک را ترک کردند؛ سندرز برای سفر به واتیکان و کلینتون هم برای رفتن به کالیفرنیا و شرکت در میهمانی‌ای که جورج کلونی، بازیگر معروف هالیوود، برای جمع‌آوری کمک به او ترتیب داده بود.

در انتخابات درون‌حزبی دموکرات‌ها در ایالت نیویورک تکلیف ۲۴۷ نماینده مشخص خواهد شد. از میان دوهزار و ۳۸۳ نماینده‌ای که نماینده دموکرات‌ها برای ورود به رقابت‌های نهایی انتخابات ریاست‌جمهوری نیاز دارند، کلینتون تاکنون هزار و ۷۹۰ نماینده را از آنِ خود کرده درحالی‌که سندرز هزار و ۱۱۳ نماینده را به دست آورده است. انتخابات درون‌حزبی نیویورک بار دیگر و پس از سال‌ها حائز اهمیت شده است، چراکه سه نفر از رقبای انتخاباتی هر دو حزب اهل این ایالت هستند.

کلینتون و اسناد پاناما

هیلاری کلینتون در حالی در نظرسنجی‌ها همچنان از سندرز جلوتر است که به‌تازگی در پی افشای اسناد جنجالی موسوم به «اوراق پاناما» مشخص شده «بیل کلینتون» و هیلاری کلینتون با بسیاری از افرادی که از آنها نام برده شده است، ارتباط دارند. آن‌طور که روزنامه دیلی‌میل نوشته، زمانی که برای نخستین‌بار مسئله افشای اسناد پاناما مطرح شد، بیل کلینتون، رئیس‌جمهوری سابق آمریکا و هیلاری کلینتون، نامزد پیشتاز دموکرات‌ها، در انتخابات ریاست‌جمهوری امسال، هزاران حساب بانکی خارجی را به‌عنوان «پناهگاه‌های مالیاتی ظالمانه» برای ثروتمندان محکوم کردند. این در حالی است که به‌تازگی مشخص شده کلینتون‌ها با بسیاری از افرادی که در این اسناد از آنها نام برده شده، از مدیر مالی کمپین سنای هیلاری تا دوستان نزدیک خانواده کلینتون، ارتباط داشته‌اند.

«دونالد ترامپ» بدترین نماینده از کلان‌شهر نیویورک

گری کاسپاروف
ترجمه: نوژن اعتضادالسلطنه

من نخستین‌بار «دونالد ترامپ» را در اولین سفرم به شهر نیویورک در سال ۱۹۸۸ میلادی دیدم. برای یک قهرمان ۲۵ ساله شطرنج شوروی، دیدن سرمایه‌دار پرزرق‌وبرقی چون او به همراه همسرش «ایوانا» جالب بود. آنها در حال قدم‌زدن در هتل «پلازا» بودند که آن زمان به‌تازگی از سوی ترامپ خریداری شده بود. او در آن زمان تجسم توهم من درباره شهرهای بزرگ غربی بود. برای من که درباره آمریکا بسیار خوانده بودم، اما تجربه مواجهه عملی کمی داشتم، ترامپ نماد ثروت و فرصت در غرب سرمایه‌داری بود. در آن زمان فکر می‌کردم ترامپ صاحب پلازاست؛ پلازا نماد نیویورک است و نیویورک هم نماد آمریکا.

امروز نیز که ۳۰ سال از آن روزها می‌گذرد، ترامپ درصدد است تا توهم اسطوره موفقیت آمریکا را به جای واقعیت‌ها به مخاطبانش بفروشد. او با افتخار اعلام کرده نماد «ارزش‌های نیویورکی» است و از این موضوع برای مواجهه با رقیب هم‌حزبی خود «تد کروز» استفاده کرده است. این حرف‌ها وسوسه‌انگیز هستند، اما ما باید با آنها مقابله کنیم. واقعیت آن است که ارزش‌های نیویورکی که ترامپ نماینده آنهاست بدترین نوع از ارزش‌ها هستند. ترامپ نماد بخشی از شهر نیویورک است که ترفندهای کلاهبردارانه پونزی، فروشندگان پل بروکلین، گانگسترهای سرمایه‌داری چون برنی مدوف و جان گوتی را نمایندگی می‌کنند. او نماینده بخش سخت‌کوش و فداکار نیویورک و آمریکا نیست.

ترامپ از ما می‌خواهد باور کنیم می‌توانیم فقط با خرید کتاب او، دنباله‌روی مکتبش باشیم و با رأی‌دادن به شخص او، راهش را دنبال کنیم. او نماینده ارزش‌های جعلی است و از آنها دفاع می‌کند؛ نماینده بدهی به جای پرداخت نقد، تظاهر به جای توجه به محتوا و توجه به زرق‌وبرق‌ها به جای مسائل واقعی. او شاید در تجارت و کسب‌وکار صاحب تجربه باشد، اما برای مدیریت آمریکا نیازی به این تجربه نیست.

طرفداران او با افتخار ترامپ را به عنوان فردی رک‌گو می‌شناسند، واقعیت اما این است که زبان او مبتذل است؛ این یکی از نکات اشتراک او با رئیس‌جمهوری روسیه «ولادیمیر پوتین» است. یکی از عادات اکثر نیویورکی‌ها این است که به شما چیزی را می‌گویند که دقیقا به آن فکر می‌کنید. ترامپ به مردم آن چیزی را می‌گوید که می‌خواهند بشنوند؛ عملی که واشنگتنی‌ها و سیاست‌مدارانش از آن دوری می‌کنند. یکی از مشکلات من این است که چگونه نامزدها از کلمه «ارزش» سوءاستفاده می‌کنند. امروز واژه‌هایی چون آزادی و عدالت به کلیشه‌هایی تبدیل شده‌اند که نامزدها و رأی‌دهندگان آمریکایی از آن استفاده می‌کنند. من قصد دارم به ارزش‌های آمریکایی بدون هیچ‌گونه طعنه‌ای اشاره کنم. هر روز دلیلی می‌بینم که از «رونالد ریگان» و نسل‌های آمریکایی که برای آزادی و رهایی ما از دیوار آهنین شوروی تلاش کردند و جان باختند، قدردانی کنم. امروز ۲۵ سال از سقوط اتحاد جماهیر شوروی می‌گذرد. ارزش‌های آمریکایی که در جنگ سرد برنده بودند یک نوستالژی قلمداد می‌شوند. آرمان‌هایی چون آزادی فردی، ریسک‌پذیری، رقابت و فداکاری اکنون جای خود را به ارزش‌های جعل‌شده خشنودی، نسبی‌گرایی اخلاقی و احساس امنیت کاذب داده‌اند.

ریگان یک فانوس دریایی درخشان برای ما و مردمانی بود که در جهان غیرآزاد زندگی می‌کردیم. او اتحاد جماهیر شوروی را با امتیازندادن به «میخائیل گورباچف» به زیر کشید. ترامپ خود را با گورباچف مقایسه می‌کند، درحالی‌که از پوتین نیز ستایش می‌کند و رهبران دیکتاتوری خشن کمونیستی چین را نیز تحسین می‌کند. او خاورمیانه و اسرائیل را رها کرده و خواستار دوری آمریکا از ناتو و پیمان منع گسترش تسلیحات هسته‌ای است. درحالی‌که آمریکا نیازمند رهبری است که اعتمادبه‌نفس را در متحدانش ایجاد کند و هراس را به دل دشمنانش بیندازد، اما ترامپ دقیقا راهی را می‌رود که عکس این موضوع تحقق می‌یابد.

اما من جاذبه‌های ترامپ برای مردم را درک می‌کنم. هفت سال از ریاست‌جمهوری «باراک اوباما» گذشته و سرخوردگی و سردرگمی میان بسیاری از آمریکایی‌ها ایجاد شده است. اکنون ترامپ به عنوان ستاره شوهای تلویزیونی این وعده را داده که باعث ایجاد تغییر خوشایند در جامعه خواهد شد. این خشم غیرمتمرکز سبب شده برخی به راه‌حلی ساده و نتایجی تخیلی روی آورند. این مسیر رو به سوی اقتدارگرایی به‌شدت ناآگاهانه‌ای خواهد داشت که ترامپ نماینده آن است. «برنی سندرز» نیز همان نت را منتها در شکلی سوسیالیستی می‌نوازد. از طرفداران سندرز عذرخواهی می‌کنم، اما باور دارم سرمایه‌داری با تمام شکست‌هایش هنوز هم بدیل بهتری در برابر سوسیالیسم است.

شاید یکی از اصلی‌ترین ویژگی‌های نشان‌دهنده ارزش‌های نیویورکی موضوع مهاجرت باشد. درهای نیویورک همواره به روی جهان باز بوده است. آنان از ورود افراد غریبه به جامعه‌شان هیچ‌گاه هراسی نداشته‌اند. مردم این شهر نیازی به شنیدن تملق درباره وفاداری ندارند. اکنون که من در نیویورک زندگی می‌کنم، نیازی نیست شما به اظهارات گذشته من استناد کنید تا متوجه شوید چه اندازه ایالات متحده آمریکا و ارزش‌های آن را تحسین می‌کنم.

در سال ۱۹۸۹ میلادی من در مصاحبه‌ای گفتم آمریکایی‌ها بسیار نزدیک به طبیعت و ماهیت واقعی انسان هستند و به‌سختی کار می‌کنند تا برنده شوند. این در آمریکا امری پذیرفته‌شده و طبیعی است که برای دریافت پاداش باید سخت‌کوش بود؛ امری که در اتحاد جماهیر شوروی کمونیست وجود نداشت و همه چیز عقب‌مانده باقی مانده بود، مانند خانه‌ای از آینه‌ها. فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۹۱ آینه‌ها را در هم شکست؛ یک‌بار برای همیشه و برای همه. به دلیل تحقق‌یافتن این تغییر تاریخی هیچ‌کس نمی‌توانست شادتر از من باشد. اما این موضوع پیامدهای طولانی‌مدتی برای آمریکا داشت.

مردم عادی هم خواستار کاهش مالیات هستند، هم خدمات بیشتر می‌خواهند و هم دولتی که تضمین‌کننده همه این موارد باشد. جهانی‌شدن و اینترنت، سبب گشودن درهای جهان به روی بازار تجاری و مالی آمریکا شد، اما سرمایه‌ها و فرصت‌های شغلی اغلب به بیرون از کشور سوق پیدا کردند و افزایش نابرابری و دستمزدها مشاهده شد. واقعیت آن است که مشکلات سرمایه‌داری از طریق سرمایه‌داری بیشتر حل می‌شوند، از طریق مقررات‌زدایی بیشتر، ریسک‌پذیری بیشتر، سرمایه‌گذاری بیشتر و ابتکار عمل بیشتر.

اما واقعیت آن است که ایالات متحده و گل سرسبد آن نیویورک تا حد زیادی جهت عکس را پیموده است. رونق سرمایه در جریان است، درحالی‌که رکود در حوزه اشتغال دیده می‌شود. بوروکراسی پروار شده و کارآفرینان به مرز خفگی رسیده‌اند. اکنون به مرحله‌ای رسیده‌ایم که نمود عینی ابتکار عمل آمریکایی از فرود بر سیاره ماه به ساختن مدل بزرگ‌تر و کوچک‌تر گوشی آیفون رسیده است. دراین‌میان، ترامپ نماینده ارزش‌های جعلی و وعده‌های دروغین و تفرقه‌افکنانه است. او به مهاجران حمله می‌کند؛ درحالی‌که واقعیت آن است که نیویورک و آمریکای بزرگ را همین مهاجران ساختند. او از پوتین و افراد دیگری تقلید می‌کند که تهدید اصلی علیه آمریکا هستند و خطرناک‌ترین نوع تبلیغات فاشیستی را بیان می‌کنند.

او به نیویورکی‌ها می‌گوید پس از ۱۱ سپتامبر باید از همه‌چیز بترسیم و به همه‌چیز بدبین باشیم. من به خیر و شر باور دارم. من باور دارم که ارزش‌های جهان آزاد تحت هجمه گسترده‌ای قرار دارند و ما باید از آن دفاع کنیم. بااین‌حال، بزرگ‌ترین تهدید از جانب سودجویانی است که از حس ترس، جهل و نفرت‌پراکنی سود می‌برند؛ کسانی چون ترامپ.

او معتقد است حقوق و آرمان‌های تصریح‌شده در قانون اساسی آمریکا تاریخ مصرف دارند. او به ما می‌گوید زمان آزمودن آزادی آمریکایی و همه‌شمول بودن آن به پایان رسیده است. اکنون نیویورکی‌ها باید به او نشان دهند در هر دو مورد سخت در اشتباه است و با او هم‌نظر نیستند.

*فعال سیاسی مخالف پوتین

رویداد

یک گام تا استیضاح روسف

● مجلس نمایندگان برزیل طرح استیضاح «دیلما روسف»، رئیس‌جمهوری این کشور را تصویب کرد. به گزارش بی‌بی‌سی، جناح طرفدار استیضاح حد نصاب دوسوم آرا، یعنی ۳۴۲ رأی از مجموع ۵۱۳ رأی را کسب کرده است. به‌این‌ترتیب، مجوز استیضاح رسما صادر و طرح استیضاح حدود یک ماه دیگر در مجلس سنا مطرح خواهد شد. اگر مجلس سنا نیز با طرح استیضاح موافقت کند، رئیس‌جمهوری چپ‌گرا پس از شش ماه باید از قدرت کنار برود تا در سنا رسما پاسخ‌گوی اتهامات باشد.دراین‌صورت جناح راست میانه به رهبری «میشل تمر»، معاون رئیس‌جمهوری، قدرت را در دست خواهد گرفت. تمر خود با اتهام فساد مالی مواجه است و امکان استیضاح او نیز مطرح شده است.

ناکامی دوباره پارلمان لبنان در تعیین رئیس‌جمهور

● رئیس پارلمان لبنان بار دیگر جلسه انتخاب رئیس‌جمهور این کشور را به تأخیر انداخته و زمان جلسه بعدی پارلمان را ۱۰ می اعلام کرد. به گزارش ایسنا به نقل از سایت اینترنتی النشره، «نبیه بری»، رئیس پارلمان لبنان، روز گذشته جلسه انتخاب رئیس‌جمهوری این کشور را به دلیل به حدنصاب‌نرسیدن تعداد نمایندگان شرکت‌کننده در نشست پارلمان، به ماه می آتی موکول کرد. انتخاب فردی برای کرسی رئیس‌جمهور لبنان که از حدود دو سال قبل تاکنون خالی مانده به دلیل برخی اختلافات سیاسی و به حدنصاب‌نرسیدن اعضای پارلمان در جلسات مربوط به انتخابات رئیس‌جمهور بارها به تأخیر افتاده است.

تصمیم درباره تشکیل دولت جدید لیبی

● دولت وفاق ملی لیبی روز گذشته برای اولین بار سه وزارتخانه در طرابلس را تحویل گرفت و قرار است پارلمان «طبرق» در شرق این کشور به دولت وفاق ملی رأی اعتماد دهد. این در حالی است که ارتش لیبی پایگاه‌های پشت دانشگاه بنغازی را تحت کنترل گرفته و نیروهای ارتش این کشور ورودی «القوارشه» مجهزترین پایگاه گروه‌های تروریستی در این کشور را به محاصره خود درآوردند. در این منطقه سفارت‌های متعدد و منازل چهره‌های سیاسی لیبی از جمله اعضای دولت وفاق ملی و شورای ریاستی قرار دارد.

بازداشت ۱۰۰ نفر به ظن ارتباط با «فتح‌الله گولن» در ترکیه

● پلیس ترکیه نزدیک به صد نفر را در عملیات بازجویی و تحقیقات به اتهام ارتباط مالی با فتح الله گولن، روحانی در تبعید مخالف اردوغان، بازداشت کرد. به گزارش رویترز، این عملیات در استانبول و ۹ استان دیگر در ترکیه انجام شد که در آن ۸۸ نفر به زندان انتقال یافتند، همچنین دادستان ترکیه حکم بازداشت برای ۱۴۰ نفر تا زمان برگزاری دادگاه رسیدگی به اتهامات صادر کرده است. در میان بازداشت‌شدگان مسئولان اجرائی و کارمندان بانک آسیا نیز حضور دارند که براساس گزارش خبرگزاری آناتولی، این بانک توسط حامیان گولن تأسیس و سال گذشته توسط دولت مصادره شد.

سفر برندگان جوایز نوبل به کره‌شمالی

● سه نفر از برندگان جایزه نوبل قرار است اواخر ماه جاری میلادی یک سفر بشردوستانه به کره‌شمالی داشته باشند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، بنیاد بین‌المللی صلح نوبل مستقر در وین که این سفر را سازماندهی می‌کند، گزارش داد این اقدام تمرینی در چارچوب «دموکراسی سکوت» است که بر موضوعاتی نظیر سیاست‌گذاری اقتصادی و توسعه بخش درمانی و پزشکی تمرکز دارد. این سه نفر از برندگان نوبل از نروژ، انگلیس و اسرائیل هستند که جایزه‌های نوبل اقتصاد، پزشکی و شیمی را دریافت کرده‌اند و قرار است با برگزاری سمینارهایی در جمع دانشجویان در کالج‌های نخبگان کره‌شمالی نظیر دانشگاه «کیم ایل سونگ» سخنرانی کنند. این بنیاد در بیانیه‌ای اعلام کرد: در این سمینارها به اظهارنظرهای سیاسی پرداخته نمی‌شود.

برقراری آتش‌بس سراسری در مأرب

● انصارالله و نیروهای منصورهادی در همه جبهه‌های استان «مأرب»، یکی از متشنج‌ترین استان‌های یمن، توافق‌نامه آتش‌بس امضا کردند تا راه هرچه بهتر برای آغاز مذاکرات صلح در کویت هموار شود. به گزارش ایسنا به نقل از خبرگزاری سبأنت، این توافق‌نامه شامل چند بند است که مهم‌ترین آن توقف درگیری‌ها در همه جبهه‌های استان مأرب است. بند دوم این توافق‌نامه، توقف بسیج نیرو و ساخت استحکامات نظامی در همه جبهه‌های استان مأرب و بند سوم نظارت کمیته‌ها بر روند اجرای آتش‌بس است.